

W. H. de Vos-prijs 1963 uitgereikt aan ir. J. Loeff

WIJ verraden vermoedelijk geen geheim wanneer wij stellen, dat J. L. in zijn enthousiaste beschrijving van de reünie van Ronde en Platbodem-jachten in De Waterkampioen, nummer 1107 uit persoonlijke bescheidenheid ietwat losjes heenliep over de gezamenlijke maaltijd in de burgerzaal van het stadhuis te Middelburg. De 250 gasten en vrienden, die aan dit feestmaal aanzaten, zullen niet licht de aanblik vergeten, die deze stijlvolle ruimte bood onder het licht van schitterende kaarsenkronen, waaronder de lange, met veel bloemen versierde tafels herinneringen wekten aan de lang vervlogen tijden, waarin de Heren van Veere tevens „Admiraal van der zee” waren en op Middelburgs statige stadhuis menige vorst koninklijk werd onthaald.

In deze sfeer van opgewekt samenzijn met een historische achtergrond geschiedde de uitreiking van de W. H. de Vos Prijs, die ingesteld werd in 1958. Op 19 juli van dat jaar werd deze prijs voor de eerste maal uitgereikt op het Slot Loevestein aan de heer R. Buisman te Leeuwarden, de „vader” van de eerste reünie van 1953, die ons helaas in april jl. ontviel. De latere houders van deze prijs waren: 1959 Ary de Boer, ontwerper van De Groene Draeck; 1960 Hidde Binnert Halbertsma, voorzitter der K.Z.V. „Oostergoo”; 1962 De Commissie Westeinder Zeilwedstrijden, uitgereikt aan haar wedstrijdlerder P. van Kranen en haar secretaris A. J. M. Kok.

Wie haar in 1963 zou ontvangen werd door de hiertoe samenzwerende bestuurders van de „Stichting” zo diep mogelijk geheim gehouden. Hiervoor was een goede reden, die insiders misschien wel kunnen raden. Het was dan ook een — laten wij zeggen — „oprecht verbaasd” kijkende Jan Loeff, die door de voorzitter werd geroepen te verschijnen voor de tafel, waarop de zilveren Onrust prijkte.

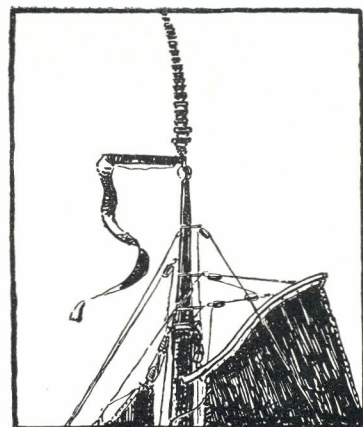
Vooral uit vrees, dat de nieuwe houder

van de W. H. de Vos-Prijs tijdens voorlezing van een meer volledige opsomming van zijn verdiensten toch zou weglopen, volstond de voorzitter met slechts schetsmatig enkele bewegredenen te noemen, waarom de keuze ditmaal op hem gevallen was.

Hij memoreerde even hoe Jan Loeff in zijn talrijke nationale en internationale functies gedurende vele jaren aan de gehele watersport onschatbare diensten had bewezen. Bij alle aandacht, die daarbij van hem werd gevraagd voor de stormachtige ontwikkelingen in het gehele spectrum van de watersport, bleef echter zijn hart verpand aan het aloude ronde en platbodem-jacht.

In de jaren voor de tweede wereldoorlog, toen de belangstelling voor de ronde jachten steeds geringer werd, liet Loeff zijn Goetzee bouwen. Als redacteur, later hoofdredacteur van De Waterkampioen, liet hij geen gelegenheid voorbij gaan om van zijn voorliefde voor het ronde en platbodem-jacht blijk te geven. Hoe leefde hij van het begin van de instelling van de „Commissie Stamboek Friese jachten” van het Fries Scheepvaart museum in 1952 mee met haar streven en moedigde hij ons aan hierover te schrijven. Wie de eerste reünie te Grouw in juli 1953 heeft meegevierd zal zich J. L.'s prachtige artikel „Het Feest der Ronde Jachten” herinneren. Aan de totstandkoming van het Prinsessejacht De Groene Draeck had Loeff, als lid der Technische Commissie, een zeer actief aandeel. Het is wel zeker, dat zijn even deskundig, als vlot geschreven hoofdstukken in de feestuitgave Prinsessejacht De Groene Draeck, waarvan hij de redactionele leiding had, voor velen, die zich allengs voor de bouw van nieuwe en de restauratie van oude ronde jachten gingen interesseren, een onmisbare leidraad zijn.

De voorzitter reikte na deze motivering de W. H. de Vos Prijs uit aan Jan Loeff,

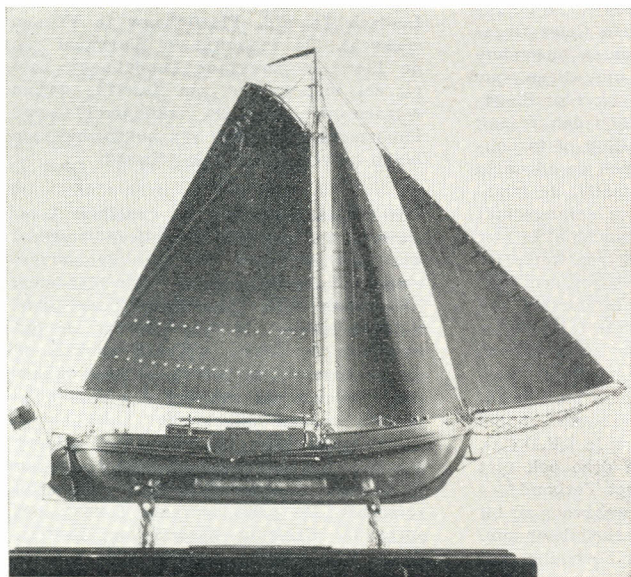
met de wens, dat hij ook na het neerleggen van enige belangrijke functies in de watersportwereld zijn oude liefde voor het Stoere Schip der Lage Landen trouw zou blijven. Dit belofte Jan Loeff in zijn dankwoord.

Vermelden wij ten slotte nog even een ander kostelijk moment tijdens deze maaltijd: De heer J. Goedkoop, vlaggekapitein van de „admiraal van der zee”, aan boord van De Jonge Joseph stond op en schetste in bloemrijke taal de achtergronden en betekenis van de nieuw ingestelde „Orde van de Gulden Flessentrekker”, waarvan hij de beide eerste exemplaren uitreikte aan de voorzitter en de secretaris van de Stichting. Het was nu aan de voorzitter à l'improviste een aantal „Vrienden” mede met deze onderscheiding te vereren, een taak, waarvan hij zich naar beste weten kweet.

De nieuwe orde bestaat uit een ronde bronzen plakket, waarin het embleem van de Stichting is gedreven met het rand-schrift: „Vriend van de Stichting Stamboek Ronde en Platbodem-jachten.” Deze plakket is aan de bovenzijde voorzien van een (bier)flesopener, waardoor een rood zijden lint gaat, waarmede de orde om de hals kan worden gedragen.

Het initiatief tot het instellen der orde stamt van de heer Th. H. de Meester, secretaris van de Jachtclub „Veere”, die in de organisatie van deze reünie zulk een groot aandeel had. De zilveren beker voor de deelnemer aan de reünie, die van de verst verwijderde thuishaven is gekomen, welke prijs in 1960 werd geschonken door mevrouw A. Baronesse van Till-d'Aulnis de Bourouill, ging ditmaal naar de heer R. W. Zappey te Groningen die met zijn pluut Pimpernel ligplaats in Joure heeft.

v. W.

De W. H. de Vos-prijs, bestaande uit dit prachtige zilveren model van de Lemsteraak Onrust, werd dit jaar toegekend aan ir. J. Loeff.

De Uitkijk

In de nabeschouwing bij het verslag van de wedstrijden voor Ronde en Platbodem-jachten, die 21 juli werden gezeild als onderdeel van de Reünie van het Stamboek te Veere, zijn op bladzijde 1785 van het nummer van 20 augustus jl. enkele foutieve tijden vermeld voor de eerste vijf jachten in de botter-klasse. Deze moeten zijn: 2.13.52, 2.16.22, 2.18.12, 2.22.0, 2.22.13. De aan de eerder gegeven tijden verbonden gevolgtrekking verliest hierdoor echter maar weinig van zijn betekenis.